

[Alfred Hansen]

Vi kan naturligvis også stemme for ændringsforslag nr. 10 og 11, hvortil vi er medforslagsstillere. De går ud på at udhule lovens virkninger, få den til at løbe et kortere tidsrum, end det ellers ville være tilfældet. Ændringsforslag nr. 11 går ud på, at loven skal revideres om et år, og det mener vi der kan være mange gode grunde til at gøre.

Vi vil i det hele taget stemme efter princippet at gøre loven så lidt restriktiv som overhovedet muligt, at give den så ringe en virkning over for virksomhederne som muligt. Vi har lagt tilsvarende synspunkt til grund for bedømmelsen af ændringsforslagene vedrørende de fem lovforslag, som griber ind i arbejdsmarkedsforholdene, ind i lønfastsættelsen, nemlig at jo mindre restriktive de er, jo mere vi kan undergrave virkningen af dem, desto bedre.

Tyroll (VS):

Som det er fremgået ved første behandling og i øvrigt ved behandling af de andre indgreb, hvor VS har været til stede her i salen, så er vi klart modstandere af, at man griber ind i overenskomsterne, og vi vender os kraftigt imod det. Vi er imod de konsekvenser, det har, nemlig at man undergraver fagforeningernes og klubbernes troværdighed, fordi de ikke selv kan komme til at slås for deres løn- og arbejdsforhold. Det er såvel gennem LOs aktiviteter som gennem socialdemokratiets aktiviteter her i folketinget, at der er sket en sådan undergravelse. Men der er jo ikke tale om, at de angreb, der har været foretaget, ser ens ud.

Hvis vi ser på 1975, så var der jo tale om, at man startede aktiviteterne op i LO, hvor man snakkede om den smalle vej, der skulle betrædes. Man forberedte faktisk her det overenskomstindgreb, der senere kom, sørge på forhånd for en frasortering i overenskomstkravene, så det ikke kom til at se så slemt ud i forhold til de krav, som var stillet fra fagbevægelsens side.

Ved det næste indgreb kom man med nogle rammer fra folketinget, man kom med en 2 pct.s ramme, som skulle overholdes. Efter nogle små armsving sagde LO, at det ville man da godt; man fik det vedtaget enstemmigt på et repræsentantskabsmøde, og så gik forbundsledelserne hjem og frasorterede overenskomstkraav igen.

Denne gang er det en ny form, vi skal se. Her er der tale om diktater, uden at der er reelle forhandlinger. Det er en ny kvalitativ udvikling i indgrebsformen og den form, som overenskomstforhandlingene bliver indgået i. Der ligger måske nogle af socialdemokratiets fremtidsvisioner i den form for indgreb, der her bliver lagt op til.

Man har sagt, at man vil have gennemført trepartsdrøftelser, man vil have et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter og statsmagten for at fastlægge disse rammer, der skal indgås overenskomster inden for. Det har været lidt vanskeligt i år, fordi Dansk Arbejdsgiverforening fik blod på tanden, da den så, hvilken regering der blev dannet, og hvordan statsmagten herigennem blev styrket i sine muligheder for at gribe ind over for arbejdsmarkedet. Derfor ville de altså have nogle mere vidtgående resultater. Det har vanskeliggjort trepartsdrøftelserne, så derfor har vi ikke set dette organ fungere særlig effektivt i denne overenskomstsituation. Men der skal ikke være nogen tvivl om regeringens og socialdemokratiets vilje til at oparbejde sådanne organer. Det har vi klart set.

Som et supplement, når man skal fordele inden for disse rammer, som man så finder frem til, er der også kommet en nyskabelse. Den hedder paritetisk sammensatte nævn, som skal foretage fordelingen inden for de rammer, man har fundet ud af. Det er en ny udvikling. Man har set nødvendigheden fra regeringens side af at forbedre dette lidt i forhold til det oprindelige forslag, således at man kommer med forslag om flere nævn, der kan foretage behandlingen på de forskellige områder og altså udmønte det inden for de rammer, som man har opstillet fra regeringsmagtens side.

Vi er ikke i tvivl om, at der vil opstå et permanent behov for at bevare sådanne nævns funktioner, at det er en blivende løsning, man tilstræber indført, og at de forhandlinger, der skal føres mellem parterne, fremtidig skal føres i sådanne nævn, hvor der bliver opmandskendelser om, hvordan de enkelte overenskomster skal se ud.

Vi vil kraftigt advare imod at betræde denne vej, men det hjælper jo nok ikke ret meget. Vi må klart advare, for det, vi har set er konsekvensen af, at man ønsker at fastholde denne overenskomstpølitik, det er jo et forsøg på kriminalisering af de kampvåben,